Верослав Стефановић

ПОСЕБНЕ ИГРЕ

ХЛАДНА ОГЊИШТА

Хладна огњишта и крива слика земље
Испред прага
Узалуд окретање у заљубљену јесен

Хладна огњишта и распукла софра
Цветају руке, остарело време
Опрости, сањам дрхтање вишње

Хладна огњишта и венчање љубави
Исте стопе у очима
Ноћ широка шума

Хладна огњишта, мирише тамњан испод вечности
Ко предео

П О З И В

Чујем глас простора
Док заговарам јесен
У хронику будуће историје
врзина

Још памтим сан у
Јаслама промрзлог времена
И галаму птица за простор
На ћерамиди

Д А Т У М

Датум који бележим на зиду дрвета
Нестаје у будућност

1807. је направљено небо изнад моје куће
Дечија уста радознало гледају раж

Бакалница у селу откупљује смрт
Враћам страницу планине на почетак

Девојке су тамо цветале змији и човеку
И све то за један дан живота у пределу небеском

Х Х Х

Непотребно се радују после мене
Сенке далеких трагова
Дечак тек зарудео реку
У најлепшу свадбу смрти

Идем
Неколико векова чекаћеш моје
Расцветане липе

Тренутак враћања погледа
Хладном огњишту
Рука врело додирује гаврана
Што носи саксију пуну завичаја
Увод у реч увеле ватре

ПОСЕБНЕ ИГРЕ

Држим изгубљено време
Прича заболела село
Долазим да опростим земљи

Кажем: доле штампарија смрти
И додир круга из кога извире
Опустела ноћ
Хладна огњишта и заборављен
Траг очевине

Сам у клијању
Слика урезана у тумачење корака
Искорењен пут
Блато у очима тишине

И даље плаћам опорavак животињама
У башти где се сакупљају
Лопови космоса